

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22224/2024
20.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Маја Стевић Симић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 324/24 од 29.04.2024. године, у седници одржаној 20.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 324/24 од 29.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 2209/21 од 11.01.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да уклони сво смеће са своје парцеле бр. ... њива 5. класе од 34,90 ари уписане у лист непокретности бр. ... КО ... Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужили на име накнаде штете исплати износ од 241.262,00 динара са законском затезном каматом од 17.09.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка од 163.806,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 324/24 од 29.04.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да тужена уклони сво смеће са своје парцеле бр. ... њива 5. класе од 34,90 ари уписане у лист непокретности бр. ... КО ... и да тужили на име накнаде штете исплати 241.262,00 динара са законском затезном каматом од 17.09.2021. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка од 27.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе поднета је 17.09.2021. године, а вредност предмета спора је 241.262,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиље недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, у конкретном случају ревизија није дозвољена, јер се наведена одредба не може применити у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (члан 467. ЗПП), предвиђено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена, јер специјално правило искључује примену општих правила.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић